

עסקים ולומדים

זווית יהודית אקטואלית לקהילת אנשי העסקים

פרשת שלח, כ"ו סיון תשע"ה

להיות מנהיג ציוני

שלוש פרשות רצופות בספר במדבר עוסקות בענייני הנהגה ובכל אחת מהן דגש שונה. בפרשתנו, פרשת שלח, הדגש הוא על היחס לארץ ישראל. בפרשה הבאה, פרשת קרח, הדגש הוא על מחלוקות בעם ישראל ובפרשה שלאחריה, פרשת חקת, הדגש הוא על הנהגה בשעת משבר (פרשת מי מריבה). ואמנם נושאים אלו מלווים את העם היהודי מאז ועד היום בכל דור ודור.

לאחר הליכה של ימים אחדים במדבר, בדרך לארץ ישראל, פוקעת הסבלנות. יש הנזכרים בערגה בגלות, תוך הדחקה הדברים הרעים והאדרת הדברים הטובים. מגמה זו מתחזקת לנוכח קשיים חדשים, שהופכים את החדש והלא ידוע למאיים.

ביטוי מודרני לסוגיה זו מתקיים במציאות חיינו שבה עדיין רוב מניינו של העם היהודי נמצא בחו"ל, וזאת על אף מרכזיותה של מדינת ישראל. אמנם מי שגר בארץ חש שמדינת ישראל היא מרכז העם היהודי כולו, אך מניו יורק ופריז הדברים נראים לגמרי אחרת. רבים מיהודי צרפת מחזיקים בבעלותם דירה בארץ, אולם הם אינם מתגוררים בה. המניע שלהם איננו נובע תמיד מאהבת הארץ כמו מהפחד משנאתו של ישמעאל. על אלו הבוחרים בברלין חבל להשחית מלים.

מדי פעם אני מדמיין מה חושב על כך ריבונו של עולם שהחליט לפני 120 שנה להחזיר את בניו הביתה. למגמה זו היו מבשרים אולם הדוחף העיקרי היה בנימין זאב הרצל שהצליח בפעם הראשונה לאגד יהודים מכל קצוות תבל למטרה משותפת של "שאו ציונה נס ודגל". למרות זאת, רוב מניינו ובניינו של העם היהודי בחר להגר לארצות הברית, כשקומץ הציונים נתפשים כמשוגעים. עולם כמנהגו המשיך לנהוג: לומדי בית המדרש המשיכו ללמוד וההשכלה המשיכה להתפתח בברלין ובפריז. כל זה עד לשואה שעקרה את הכל והפכה סדרי עולם. שלוש שנים מאוחר יותר, עשו היהודים את הבלתי יאומן והקימו מדינה קטנה במזרח התיכון. אולם גם אז אמרו רבים מיהודי העולם כי אין במדינה זו יותר מתעודת ביטוח עבורם ועבור משפחתם לעת צרה. את החיים עצמם הם מעדיפים להמשיך ולהעביר בלוס אנג'לס, סידיני, לונדון או ניו יורק.

רבי יעקב עמדין כתב בפתיחה לסידורו בית יעקב:

עושו גושו חושו ואל תחשבו להשתקע בחו"ל ח"ו לקיים "ואכלה אתכם ארץ אויביכם", זאת הייתה חטאת אבותינו הראשונים שגרמו בכייה לדורות כי מאסו ארץ חמדה. והיא שעמדה לנו בגלותנו המר, שלא אחד בלבד עמד עלינו אלא בכל דור לא שקטנו ולא שלונו ... כמת מלב נשכחנו אחר ששכחנו דירת ארץ ישראל לגמרי ... אין איש שם על לב מבקש אהבתה, דורש שלומה וטובתה ... כמדומה לנו בהיותנו בשלווה בחו"ל שכבר מצאנו ארץ ישראל וירושלים אחרת דוגמתה. על כן באו כל הרעות בשבת ישראל בארץ שפניא (ספרד) וארצות אחרות בשלווה בכבוד גדול ... ושוב נתגרשנו ממנה עד שלא נשאר שם ושארית ישראל בארץ ההיא. צדיק הוא ה' כי יצא מדעתם לגמרי עניין גלותם והתערבו בגויים וילמדו מעשיהם ... ציון היא אין דורש לה.

מדהים שאפשר לכתוב גם בימינו אותם דברים ממש על גלות ארצות הברית ואירופה, כאילו לא עברו 250 שנה מאז שהדברים נכתבו.

אני מתפלל ומקווה שהיהודים בכל העולם יתעוררו לבחור בארץ חמדה לפני שיימאס לריבונו של עולם והוא יגזור עליהם ארבעים שנות נדודים נוספות.

הכותב הינו: הרב רפי אוסטרופ
מרבני 'צהר' ויו"ר המועצה הדתית גוש עציון

בארגון רבני צהר חברים למעלה מ-1,000 רבנים ואנשי חינוך, הפועלים בהתנדבות לקידום זהותה היהודית של מדינת ישראל, מתוך הידברות ושותפות. ארגון רבני צהר מבוסס על עקרונות של יושרה ונאמנות למדינה, תוך מחויבות להלכה ולמסורת היהודית.

ארגון צהר מזמין אותך להיות שותף באיחוד החברה הישראלית
ובעיצוב דמותה היהודית של מדינת ישראל

לתרומות ולתמיכה בפעילויות של צהר: 1800-071-414 | www.tzohar.org.il

חפשו אותנו ב-f

